

HERREMANDENS GÅDER

”Print and play” version

”Print and play”-versionen af forløbet ”Herremandens Gåder” er et escape-room lignende forløb der nemt og hurtigt kan opsættes i ens lokale sognekirke.

Forløbet gør brug af koncepter og materialer fra et konkret forløb baseret på virkelige fysiske virkemidler, der er udviklet af Gammel Estrup Danmarks Herregårdsmuseum, i samarbejde med og med støtte fra Den Folkekirkelige Udviklingsfond.

Dette forløb kræver tre handlinger

- 1) At man printer, klipper og folder de forskellige materialer, bestående af instruktionshæftet på hjemmesiden, dokumenterne på hjemmesiden og fotografierne af spor i dette dokument og fordeler dem rundt i sin kirke, eller måske endda udenfor. Nogle af fotografierne og dokumenterne hører sammen, dette er beskrevet eller markeret med en ensfarvet cirkel. Nogle af dokumenterne skal printes på transparenter og i A3 format.
- 2) Anskaffer sig fire almindelige 4-kodede hængelåse, indstiller dem korrekt efter instruktionerne her på siden og lænker/hasper dem til en kasse/kiste/dør.
- 3) Dernæst skal deltagerne anvende instruktionshæftet, til at løse gåderne fotografierne og dokumenterne indeholder, for at få adgang til herremandens skat i kassen/kisten eller måske for at undslippe kirkerummet.

Man kan også udvikle eller videreudvikle konceptet og gåderne efter behov. Se vores hjemmeside for inspiration.

Det kimer nu til julefest

1

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

2

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!

3

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

4

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

5

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

6

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

7

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.

8

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

9

Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens
klang
dig takke højt vor nytårssang.

Martin Luther 1535.

N.F.S. Grundtvig 1817. Bearbejdet
1852.

Jf. nr. 95.

Vor Gud **han** er så fast en borg

1

Vor Gud **han** er så fast en borg,
han kan os vel bevare,
han var vor **hjælp** i al vor sorg,
 vort værn i al vor fare;
 den gamle fjende led
 er nu for alvor vred,
 stor magt og argelist
han samler mod os vist,
 ej jorden **har** **hans** lige.

2

Vor egen magt ej **hjælpe** kan,
 let kan os fjenden fælde;
 men med os står den rette mand,
 omgjordet med Guds vælde.
 Det er den **Herre** Krist,
 og sejer får **han** vist,
hærskarers **Herre** prud,
 der er ej anden Gud,
han marken skal be**holde**.

3

Og myldred djævle frem på jord
 og os opsluge ville,
 vi frygter dog ej fare stor,
 de deres trusler spille;
 lad rase mørkets drot
 med løgn og mord og spot,
han **har** dog få't sin dom,
 da Krist til jorden kom,
 et ord **ham** nu kan fælde.

4

Guds Ord de nok skal lade stå
 og dertil utak **have**,
 thi **Herren** selv vil med os gå
 alt med sin Ånd og gave;
 og tage de vort liv,
 gods, ære, barn og viv,
 lad fare i Guds navn!
 Dem bringer det ej gavn,
 Guds rige vi be**holder**.

Sl 46

Martin Luther 1528.

Dansk 1533. Bearbejdet 1798.

P. **H**jort 1840. J.P. Mynster 1845.

Midt i livet er vi stedt

1

Midt i livet er vi stedt
udi dødens våde.

Hvem kan vi gå til om hjælp,
så vi finder nåde?

Dig, Herre Krist, alene!

Vi angrer vor misgerning svar,
som dig højt fortørnet har.

Hellige Herre Gud,
hellige, stærke Gud,
hellige, barmhjertige frelser,
du evige Gud!

Lad os ej gå under
i den bitre dødens nød!
Kyrie eleison!

2

Midt i døden knuger os
Helveds magt og vrede.

Hvem kan os af denne nød
ud i frihed lede?

Du, Herre Krist, alene!
Så inderligt du ynkes ved
al vor synd og usselhed.
Hellige Herre Gud,

hellige, stærke Gud,
hellige, barmhjertige frelser,
du evige Gud!

Lad os ej fortvivle
for den dybe Helveds glød!
Kyrie eleison!

3

Midt i Helved-angsten ind
vil vor synd os drive.

Hvor skal vi da flygte hen,
få et sted at blive?

Til dig, o Krist, alene!

Du givet har dit dyre blod,
som for al vor synd gør bod.

Hellige Herre Gud,
hellige, stærke Gud,
hellige, barmhjertige frelser,
du evige Gud!

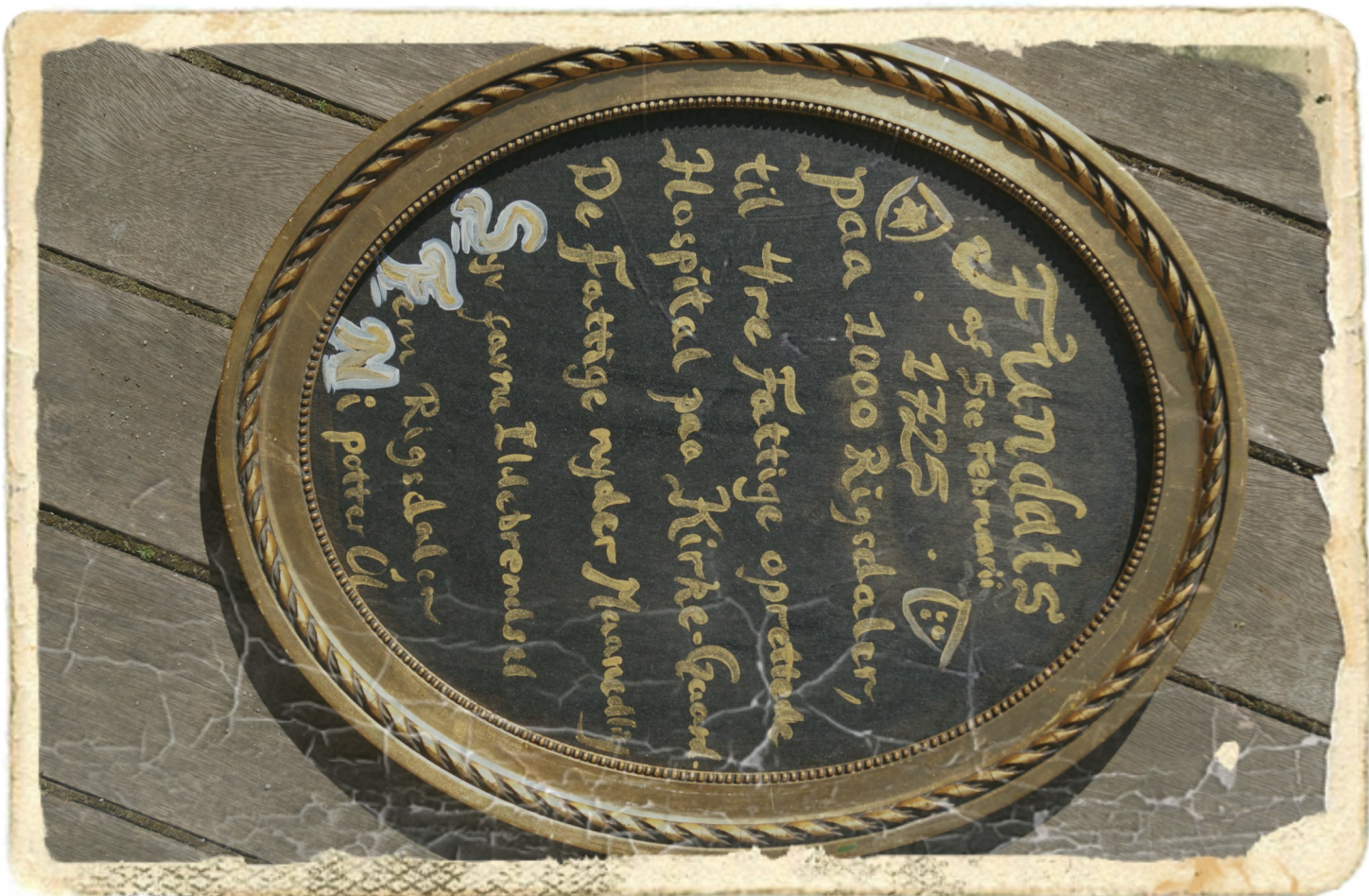
Lad os aldrig falde
fra den rette troens trøst!
Kyrie eleison!

Latin omkring 900. (Dansk 1514).

Martin Luther 1524.

Dansk (1528) 1931.

FORTÆNDE
SØPINDSVIN

65 mio. år fvt.

SVINEKÆBE

MIDDELALDER

KONKYLIER

NUTID

KERAMIK

1500-TALLET

NØGLE AF
JERN

1400-TALLET

RÖMERGLAS

1600-TALLET

RELIEFFER
AF GIPS

1700-TALLET

BLYLOD

1900-TALLET

SALMEBOG

1800-TALLET

126

Jesu Liv og Lære.

Tænke og vor Tale, Vort Anlæg og vort Hjer-
tes Raad. Naar skønnet vi dem male? Naar
du se i dit Lys beser, Du er det Guld kun ringe
Ler, Hvoraf saa højt vi prale.
6. Dog, Jesus Kristus, vi vente paa Vor Dø-
d Herrens Glæde, Den skal vi vist af Nænde ha-
ve færdighed. Og Døden, som for os da led, Det
er vor Tro og Glæde.

(Hans Møller)

170. E. En Nædemand gik ud at saa Og
strøle rundt med begge Hænder, For over
alt det skulde naa. Indtænkt begynde Ager-Rinder
2. Der faldt en Del paa altan Vej. Hvor
Ingen Sød kan bære Rødder, Hved Løst
Fugle rasede ej, Det trædes under Heste-
hæder.

3. Der faldt en Del i Jordlar fyrte, Som
Bøden alle i Blod berøvede, Saa Veksten
og smide. Med Væsen hvedskide
4. De...
5. De...
6. De...
7. De...
8. De...
9. De...
10. De...
11. De...
12. De...
13. De...
14. De...
15. De...
16. De...
17. De...
18. De...
19. De...
20. De...
21. De...
22. De...
23. De...
24. De...
25. De...
26. De...
27. De...
28. De...
29. De...
30. De...
31. De...
32. De...
33. De...
34. De...
35. De...
36. De...
37. De...
38. De...
39. De...
40. De...
41. De...
42. De...
43. De...
44. De...
45. De...
46. De...
47. De...
48. De...
49. De...
50. De...
51. De...
52. De...
53. De...
54. De...
55. De...
56. De...
57. De...
58. De...
59. De...
60. De...
61. De...
62. De...
63. De...
64. De...
65. De...
66. De...
67. De...
68. De...
69. De...
70. De...
71. De...
72. De...
73. De...
74. De...
75. De...
76. De...
77. De...
78. De...
79. De...
80. De...
81. De...
82. De...
83. De...
84. De...
85. De...
86. De...
87. De...
88. De...
89. De...
90. De...
91. De...
92. De...
93. De...
94. De...
95. De...
96. De...
97. De...
98. De...
99. De...
100. De...

Jesu Liv og Lære.

127

Den Tredie Bog.

stendhardt og saa
indfinder ej. Men
8. Hvor Hjer-
ten dog til Vor
Verden træder, De
levet kun i Mit
9. Hvor Hjer-
ten dog for os er
Jesu Død. 10.
10. Hvor Hjer-
ten dog for os er
og Kærlighed. Det Maa opvække, Dødt der
løbes.
11. Med Grøntsket i Hellighed Vor Fa-
ders Hus har Søde mange, Men overalt er Liv
og Fred. Og evigende Frydmenge.

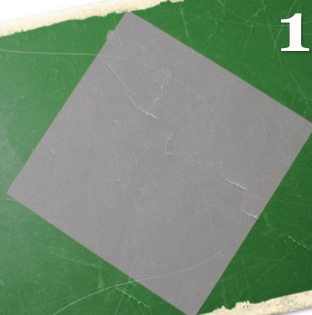
(Hans Møller)

171. O Herre Gud, din Lære, Din Sød, dit
maa Gode. Som adhaas, dig til Åren, i Føl-
tehyrtes Jord. Hvor kraftig den er, fæstet,
Naar du den fæstet stre. Maa den dog lide Hæ-
der. Og til i Sagen da.
2. Paa Væge meget spiles Og tørre Klip-
pægrund, Blandt Tjærekrat forvilde. Et
Kædet, sken og smil. Den mindste Del kun
faldet. Uds den gode Jord. Og bare sin Væst
og Alder. Med Frøsten af Guds Gode.
3. O Gud, du ser og kendte, Hved Art af
Jord jeg er. Maa Hjerterand og vender. Maa
Væsten, og det bare. Saa lidt skal den Gode
Og Frøst, du venter dig. Maa Hjerterand det maa
blide. Naar jeg fæstet mig.
4. For Turn og bandede Sunde. Maa Hjerterand

Papirsdue - Fold selv instruktion

Kode: HSM

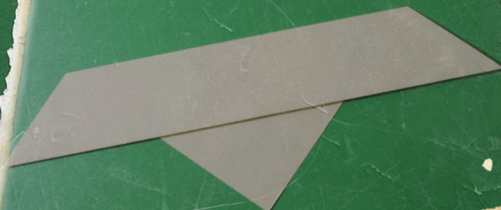
1

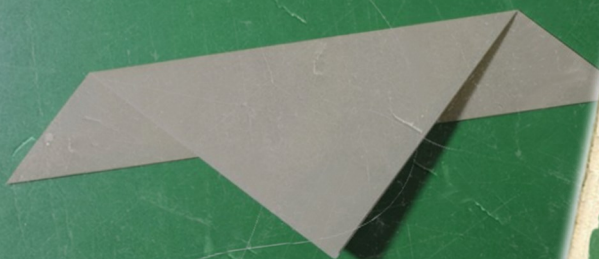
2

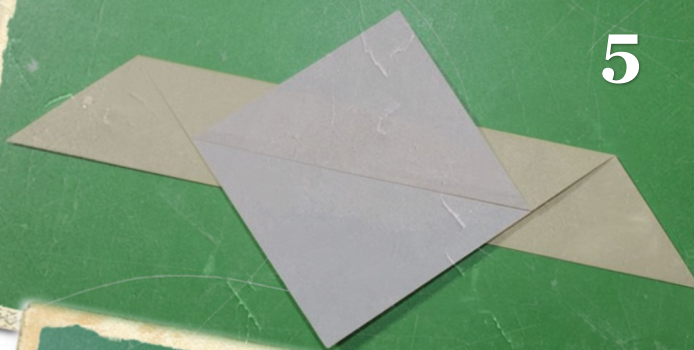
3

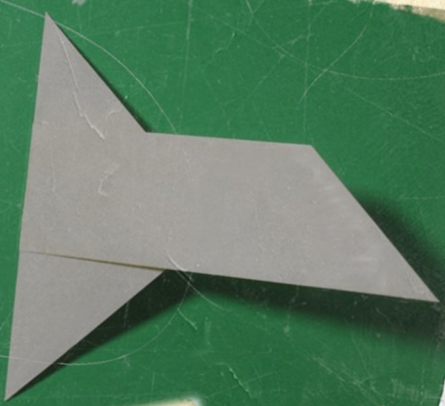
4

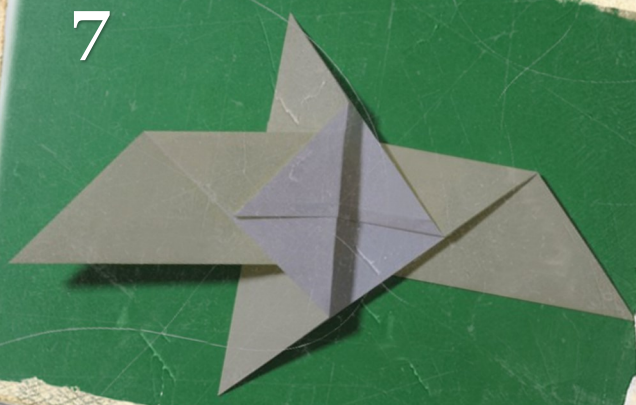
5

6

7

8

9

10

